

Bruxelles, den **XXX**
[...](2021) **XXX** draft

ANNEXES 1 to 5

BILAG

til

MEDDELSE FRA KOMMISSIONEN

Forklarende note til forslaget til revision af bredbåndsretningslinjerne

BILAG I — KORTLÆGNING

1. ANVENDELSESOMRÅDE

- (1) Bilaget skitserer de anbefalede metoder til gennemførelse af kortlægningen til støtte for statsstøtteintervention til etablering af faste net og mobilnet.
- (2) Det har til formål at øge gennemsigtigheden med hensyn til metoden til indsamling og vurdering af oplysninger om nettenes tilgængelighed og ydeevne.
- (3) Bilaget indeholder for faste accessnet og for mobile og faste trådløse accessnet en liste over:
 - i. de kriterier, der skal anvendes til at kortlægge nettenes ydeevne, og
 - ii. de oplysninger, som de kompetente offentlige myndigheder kan indsamle for at kontrollere nøjagtigheden af de afgivne oplysninger, og
 - iii. de yderligere oplysninger om infrastruktur, som de kompetente offentlige myndigheder kan anmode operatører om i særlige situationer, når det er behørigt begrundet med henblik på at foretage en tilbundsgående vurdering¹.

2. FORMÅL OG DEFINITIONER

- (4) Formålet med kortlægningen er at have en objektiv fremstilling af den "opnåelige ydeevne", der er tilgængelig under "spidsbelastningsvilkår".
- (5) Den "opnåelige ydeevne" skal som minimum karakteriseres med hensyn til download- og uploadhastigheder, der kan anvendes under spidsbelastningsvilkår.
- (6) De offentlige myndigheder, der er ansvarlige for den offentlige intervention, kan også kortlægge andre kriterier til karakterisering af nettets ydeevne under spidsbelastningsvilkår (f.eks. latenstid, pakkeab, pakkefejl, jitter, tilgængelighed af tjenester²). Medlemsstaterne kan vælge at gøre dette for bedre at målrette den offentlige intervention for at afhjælpe markedssvigt og sikre en passende væsentlig forbedring.
- (7) Spidsbelastningsperioden er det tidspunkt på dagen med en typisk varighed på en time, hvor netbelastningen normalt er på sit højeste³. Spidsbelastningsperioden kan variere fra medlemsstat til medlemsstat og fra region til region. Som følge heraf bør de nationale tilsynsmyndigheder høres for at finde frem til den mest udfordrende spidsbelastningsperiode.
- (8) "Spidsbelastningsvilkår" er de vilkår, som nettet forventes at opleve i "spidsbelastningsperioden". Passende spidsbelastningsvilkår er beskrevet i afsnit 3.1 for faste accessnet og i afsnit 4.1 for mobile og faste trådløse accessnet.

¹ Dette kan i givet fald gøres til genstand for fortrolig behandling i overensstemmelse med national ret.

² I forbindelse med disse kvalitetskriterier bør BEREC's tekniske specifikationer anvendes: IP-pakkefejlrate (Y.1540), IP-pakkeabrate (Y.1540), IP-pakkeforsinkelse frem og tilbage (RFC 2681), IP-pakkeforsinkelsesvariation (RFC 3393), IP-tjenestetilgængelighed (Y.1540).

³ BEREC BoR (20) 165.

- (9) Kortlægningen skal udføres på adresseniveau for faste accessnet og faste trådløse accessnet på grundlag af "lokaler, som infrastrukturen går igennem" og på adresseniveau eller på grundlag af højst⁴ 100x100 meter net⁵ for mobilnet.
- (10) "Lokaler, som infrastrukturen går igennem" betyder lokaler, som kan tilsluttes på kort tid til det normale aktiveringsgebyr for slutbrugeren, uanset om lokalerne er tilsluttet nettet. En interessent kan alene angive, at infrastrukturen går igennem lokaler, hvis interessenten forpligter sig til på anmodning fra en slutbruger at tilslutte lokalerne og aktivere tjenesten senest fire uger efter anmodningen og til normale aktiveringsgebyrer, dvs. uden yderligere eller ekstraordinære udgifter, som under alle omstændigheder ikke overstiger de gennemsnitlige aktiveringsgebyrer i den berørte medlemsstat.
- (11) Når interessenterne leverer oplysninger om deres nets ydeevne, bør de overholde de højeste videnskabelige og faglige standarder. Navnlig bør den metode og de teknikker, der anvendes til kortlægning, være baseret på anerkendte faglige standarder.
- (12) Når operatørerne fremlægger tal for ydeevnen, skal de tage hensyn til enhver flaskehals, der kan forhindre dem i faktisk at nå op på den angivne ydeevne (f.eks. backhaul). Hvis operatørerne ikke bekræfter, at de har givet oplysninger på dette grundlag, kan medlemsstaterne se bort fra disse oplysninger.
- (13) Hvad angår de alternative metoder til udførelse af kortlægningen, f.eks. for pakkekoblede faste net, kan de offentlige myndigheder, når det er behørigt begrundet, som alternativ foreslå at anvende en udnyttelsesfaktor på 20 % for de mest belastede forbindelser (flaskehalse) defineret som den gennemsnitlige trafik divideret med den nominelle trafik i spidsbelastningsperioden. I forbindelse med trådløse og mobile net kan de offentlige myndigheder foreslå en alternativ metode, f.eks. med hensyn til beregningen af en cellekantsandsynlighed på 95 % eller med hensyn til beregningen af den nominelle cellebelastning⁶ på ikke under 50 %⁷. Uanset hvilken metode der anvendes, skal alle tal for nettets ydeevne under alle omstændigheder angives i form af "spidsbelastningsvilkår" i overensstemmelse med punkt (8).

3. ANBEFALET METODE TIL KORTLÆGNING AF HASTIGHEDER FOR FASTE ACCESSNET

3.1. KRITERIER FOR KORTLÆGNING AF HASTIGHEDER FOR FASTE ACCESSNET

- (14) Med henblik på denne kortlægningsmetode skal medlemsstaterne anmode interessenter om at give oplysninger om den hastighed, som deres net leverer under spidsbelastningsvilkår.

⁴ Mindre net (dvs. 20x20 meter) foretrækkes.

⁵ Data bør fremlægges i form af geografiske (polygoner) områder (raster- og vektordata).

⁶ "Cellebelastning" betyder den gennemsnitlige procentdel af en basestations ressourcer, der anvendes af slutbrugere med hensyn til en bestemt tjeneste.

⁷ Hvis den resulterende cellebelastning er lavere end 50 %, bør operatørerne behørigt begrunde dette over for de kompetente offentlige myndigheder.

- (15) Der er tale om spidsbelastningsvilkår, når mindst 20 % af brugerne er aktive og sender samtidig ved den nominelle maksimale hastighed, som operatøren leverer til hver af dem, både downstream og upstream, hvilket svarer til den sædvanlige definition af oversalg⁸.

3.2. OPLYSNINGER TIL BRUG FOR VERIFIKATION — BEDSTE PRAKSIS

- (16) For at begrænse risikoen for opportunistisk adfærd hos interessenterne og sikre, at de oplysninger, der gives, er tilstrækkelige og konsekvente og kan anvendes pålideligt med henblik på at undgå at forsinke leveringen af tjenester i målområdet, kan de kompetente offentlige myndigheder, der foretager kortlægningen, beslutte at kræve, at interessenter indsender yderligere oplysninger om deres net med henblik på verifikation.
- (17) De kompetente offentlige myndigheder kan anmode interessenter om at fremlægge en fuldstændig beskrivelse af den metode, der er anvendt til at beregne deres opnåelige ydeevne, herunder, men ikke begrænset til:
- i. den anvendte accessnetteknologi (FTTH, FTTB, ADSL, VDSL, VDSL + vectoring DOCSIS.x osv.) med fuld udspecificering af den tilsvarende standard
 - ii. nettets topologi (f.eks. P2P eller P2MP), herunder en forenklet graf, der viser kablernes/fibrene fysiske udformning (f.eks. en trætopologi i en GPON)
 - iii. flaskehalsforbindelserne i nettets topologi, defineret som netsegmenterne med større statistisk multiplekseringsgevinst, herunder klare oplysninger om enten i) det oversalg, der anvendes til dimensionering af en sådan forbindelse (f.eks. i backhaulnettet), eller ii) den kapacitetsplanlægning, der er udført for sådanne flaskehalsforbindelser. Under alle omstændigheder kan den offentlige myndighed anmode om en statistisk karakterisering af den opnåelige hastighed for en slutbruger (f.eks. den gennemsnitlige eller typiske hastighed eller sandsynligheden for at opnå den nominelle hastighed, der skal leveres til slutbrugeren på et hvilket som helst tidspunkt, med angivelse af brugermodellens antagelser).

3.3. OPLYSNINGER TIL BRUG FOR INDGÅENDE VERIFIKATION — BEDSTE PRAKSIS

- (18) De kompetente offentlige myndigheder kan beslutte at kræve, at interessenter indsender yderligere oplysninger om netkomponenter og deres placering med henblik på indgående verifikation, f.eks. for at gennemgå den metode, der anvendes til at beregne den angivne ydeevne.

⁸ Den samme netinfrastruktur kan levere meget forskellig ydeevne til slutbrugerne afhængigt af, hvor mange brugere der bliver multiplekseret i flaskehalsforbindelser, og hvad deres nominelle hastigheder er. Ydeevnen afhænger af antallet af brugere, der er aktive samtidig (hvilket stiger under spidsbelastningsvilkår). En sådan "statistisk multiplekseringsgevinst" (mindst 20 % svarende til et aktivitetsniveau på 1:5) kræver også, at operatørerne anvender tilstrækkeligt nøjagtige brugertrafikfordelingsmodeller.

- (19) De kompetente offentlige myndigheder kan således anmode interessenter om at indsende yderligere oplysninger om adgangsdelen af det faste net, herunder, men ikke begrænset til:

- i. placeringen af skabe og ledningsafstanden fra skabet til husstanden
- ii. klare oplysninger om beregninger af linkbudget (f.eks. om, hvordan det modtagne signaleffektniveau er fordelt på bitrater, anvendte linkbudgetmargener osv.). De kompetente offentlige myndigheder kan anmode operatørerne om at fremlægge alle relevante linkbudgetter, der anvendes til at udforme og dimensionere net tjenesterne, med de vigtigste parametre, herunder en beskrivelse af den metode, som operatøren anvender til at udarbejde linkbudgettet og baggrunden herfor.

4. ANBEFALET KORTLÆGNINGSMETODE FOR MOBILE OG FASTE TRÅDLØSE ACCESSNET

4.1. KRITERIER FOR KORTLÆGNING AF YDEEVNEN FOR MOBILE OG FASTE TRÅDLØSE ACCESSNET

(20) Med henblik på denne kortlægningsmetode bør medlemsstaterne anmode interessenter om at beregne nettets ydeevne under hensyntagen til følgende principper:

- i. anvende bedste praksis i branchen⁹ under hensyntagen til alle de vigtigste virkninger for udbredelsen af trådløse signaler¹⁰
- ii. basere beregningen på en kantsandsynlighed på 95 % for cellen¹¹ for at nå op den angivne ydeevne og under alle omstændigheder ikke en sandsynlighed på under 95 % for at nå op på den angivne ydeevne i hvert gitterpunkt under hensyntagen til mulige variationer i spredningsforholdene som følge af stokastiske effekter og mulige variationer mellem punkterne inden for det pågældende område (dvs. på adresseniveau eller på grundlag af højst 100x100 meter net)
- iii. forudsætte spidsbelastningsperioder som følger:
 - a. for mobilnet: en nominel cellebelastning¹², der ikke er lavere end 50 %¹³ eller højere i tilfælde af spidsbelastningstrafikforhold, der er betydeligt højere
 - b. for faste trådløse accessnet bør de forventede realistiske spidsbelastningstrafikforhold anvendes til at udlede den relevante cellebelastning med henblik på beregninger¹⁴.

⁹ Bedste praksis i branchen betyder modelparametre, -værktøjer, -planlægning og -fejlgrænser, der normalt anvendes til planlægning af trådløse kommunikationssystemer og -aktiviteter, og som eksperter på området kan anse for at være troværdige og korrekte, hvis de skulle verificere metoden.

¹⁰ F.eks. terræn, byggeri og glitter ved forudsigelse af den modtagne signaleffekt.

¹¹ "Cellekantsandsynlighed" betyder sandsynligheden for, at minimumsydeevnen vil blive nået ved den yderste kant af dækningsområdet (den højeste angivne dækningsafstand i det pågældende område). Beregningen skal baseres på realistiske spredningssimuleringer, beregninger af linkbudget og tilstrækkelige margener.

¹² "Cellebelastning" betyder den gennemsnitlige procentdel af en basestations ressourcer, der anvendes af slutbrugere med hensyn til en bestemt tjeneste.

¹³ Hvis den resulterende cellebelastning er lavere end 50 %, bør dette behørigt begrundes over for de kompetente offentlige myndigheder.

¹⁴ Hvis spidsbelastningsmåling ikke anvendes, anvendes den nominelle belastning på 90 % for fast trådløs adgang. Den højere cellebelastning for fast trådløs adgang (sammenlignet med mobilnet) afspejler det

- iv. angive ydeevnen pr. slutbruger og baseret på udendørs antenner. Hvis en modtageantenne deles blandt flere slutbrugere, bør den samlede ydeevne anses for at være ligeligt fordelt mellem slutbrugerne¹⁵
 - v. angive ydeevnen pr. teknologi og pr. driftsfrekvens i tilfælde af dækning med flere teknologier¹⁶ og flere frekvenser¹⁷ under hensyntagen til den båndbredde, der faktisk er til rådighed pr. frekvens. Hvis der anvendes frekvenser uden licens, bør dette angives tydeligt.
- (21) I overensstemmelse med punkt (12) skal operatørerne navnlig tage hensyn til:
- i. typen¹⁸ af backhaul og dens kapacitet for hver basestation¹⁹
 - ii. for faste trådløse accessnet antallet af betjente lokaler og lokaler, som infrastrukturen går igennem, i hvert net i beregningen.

4.2. OPLYSNINGER TIL BRUG FOR VERIFIKATION — BEDSTE PRAKSIS

- (22) For at begrænse risikoen for opportunistisk adfærd hos interessenterne og sikre, at de oplysninger, der gives, er tilstrækkelige og konsekvente og kan anvendes pålideligt med henblik på at undgå at forsinke leveringen af tjenester i målområdet, kan de kompetente offentlige myndigheder, der foretager kortlægningen, beslutte at kræve, at interessenter indsender yderligere oplysninger med henblik på verifikation.
- (23) De kompetente offentlige myndigheder kan anmode interessenter om at fremlægge en fuldstændig beskrivelse af den metode, der er anvendt til at beregne deres dækningskort, herunder, men ikke begrænset til:
- i. spredningsmodeller og vigtigste parametre for spredningssimulering
 - ii. generelle oplysninger om netkomponenter og navnlig om antenner (f.eks. transmissionseffekt, MIMO, antenneplacering)
 - iii. vigtige oplysninger om beregninger af linkbudget (f.eks. om, hvordan det modtagne signaleffektniveau er fordelt på bitrater, anvendte linkbudgetmargener osv.). Interessenterne bør fremlægge alle relevante linkbudgetter, der anvendes til at udforme og dimensionere nettjenesterne, med de vigtigste parametre, herunder en beskrivelse af, hvordan operatøren har udarbejdet linkbudgettet og baggrunden herfor
 - iv. cellepladsers beliggenhed

forventede anderledes anvendelsesmønstre, der fører til større konkurrence om brugen af de fælles ressourcer i den pågældende basestation.

¹⁵ Ved fast trådløs adgang kan dette være tilfældet for fælles tagantener til et flerfamiliehus.

¹⁶ 3G UMTS- og HSPA-teknologier, 4G LTE- eller LTE-Advanced-teknologi, 5G enten 3GPP Release 15 (NR (New Radio) ikkeselvstændigt — hovednettet er 4G) og selvstændigt NR (hovednettet er 5G) og senere udvikling — 3GPP Release 16 er under udvikling og vil omfatte nye specifikationer for 5G. Den kompetente myndighed kan og anbefales at indsamle oplysninger fra 3GPP-baserede teknologier, således at de anvendte 3GPP-releaseniveauer kendes, men den tidligere granularitet er også tilstrækkelig.

¹⁷ Dette er for at adskille frekvensbåndene under 6 GHz og millimeterbølgefrekvensbånd, da de ofte anvendes til forskellige kategorier af tjenester.

¹⁸ Fiberoptik, Carrier Grade, kobberethernet, trådløs osv.

¹⁹ I tilfælde af fiberoptiske forbindelser kan dette normalt antages at være tilstrækkeligt.

- v. backhaulnettets egenskaber.

4.3. OPLYSNINGER TIL BRUG FOR SUPPLERENDE VERIFIKATION — BEDSTE PRAKSIS

- (24) De kompetente offentlige myndigheder kan beslutte at kræve, at interessenter indsender yderligere oplysninger om netkomponenter og deres placering med henblik på supplerende verifikation, f.eks. for at gennemgå den metode, der anvendes til at beregne den angivne ydeevne. De kompetente offentlige myndigheder kan således anmode interessenter om at indsende yderligere oplysninger om deres net, herunder, men ikke begrænset til:
- i. antal sendere hvert sted
 - ii. sådanne senderes højde fra jorden
 - iii. antal sektorer på hver celleplads
 - iv. anvendt teknologi ved sendere, herunder MIMO-system, disponibel kanalbåndbredde
 - v. den effektive isotropiske transmissionseffekt, der anvendes af hver sender.

BILAG II — OFFENTLIG INTERVENTION, DER IKKE ER OMFATTET AF ARTIKEL 107, STK. 1, I TEUF

- (1) De følgende afsnit indeholder en omfattende, men ikke udtømmende oversigt over tilfælde, hvor disse retningslinjer ikke finder anvendelse. I betragtning af den kumulative karakter af kriterierne i artikel 107, stk. 1, i TEUF kan det udelukkes, at der er tale om statsstøtte, hvis ét af kriterierne ikke er opfyldt, og det er derfor ikke nødvendigt at anmelde foranstaltningen til Kommissionen forud for dens gennemførelse i henhold til disse retningslinjer.

5. INGEN ØKONOMISK AKTIVITET

- (2) Støtte til aktiviteter, der ikke er af økonomisk karakter²⁰, dvs. som ikke består i at udbyde varer eller tjenesteydelser på markedet, betragtes ikke som statsstøtte. Finansiering af infrastruktur, der ikke skal udnyttes kommercielt, er derfor i princippet ikke omfattet af statsstøttere reglerne. Dette gælder f.eks. tilfælde, hvor der afsættes offentlige midler til opbygning af infrastruktur eller indkøb af bredbåndstjenester for at opfylde den offentlige forvaltnings egne behov, som f.eks. kun at forbinde offentlige myndigheder indbyrdes gennem "lukkede net", der ikke udnyttes kommercielt²¹. Finansieringen af sådanne aktiviteter falder derfor uden for statsstøttere reglerne anvendelsesområde ligesom den offentlige finansiering af de tilknyttede "lukkede net"²².
- (3) Hvis et sådant net (f.eks. dets ekstra kapacitet) stilles til rådighed for kommercielle bredbåndsinvestorer eller andre operatører, kan den offentlige finansiering af en sådan infrastruktur udgøre statsstøtte. Tilsvarende gælder det, at hvis et oprindeligt "lukket net" efterfølgende stilles til rådighed til kommerciel brug, kan statsstøttere reglerne finde anvendelse²³. Når offentlige myndigheder f.eks. udvælger en tredjepart som udbyder af konnektivitetstjenester og finansierer etableringen af et net for at imødekomme de offentlige myndigheders egne behov, kan der være tale om statsstøtte, hvis denne udbyder anvender infrastrukturen til andre kommercielle aktiviteter.
- (4) Hvis bredbåndsinfrastruktur anvendes til både økonomiske og ikkeøkonomiske aktiviteter, vil den offentlige støtte dertil kun falde ind under statsstøttere reglerne, i det omfang den gives til omkostninger med tilknytning til de pågældende økonomiske

²⁰ Se Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("meddelelsen om statsstøttebegrebet"), punkt 201 ff. (EUT C 262 af 19.7.2016, s. 1).

²¹ Se Kommissionens beslutning C(2007) 2212 final af 30. maj 2007, sag N 46/07 — Det Forenede Kongerige — Welsh Public Sector Network Scheme (EUT C 157 af 10.7.2007, s. 3).

²² Se Domstolens dom af 19. december 2012, Mitteldeutsche Flughafen og Flughafen Leipzig-Halle mod Kommissionen, C-288/11, ECLI:EU:C:2012:821, præmis 42, Kommissionens beslutning C(2007) 2212 final af 30. maj 2007, sag N 46/07 — Det Forenede Kongerige — Welsh Public Sector Network Scheme (EUT C 157 af 10.7.2007, s. 3).

²³ Se Kommissionens afgørelse C(2011) 3498 final af 23. maj 2011, sag SA.31687 (N 436/2010) — Italien — Bredbånd i Friuli Venezia Giulia (Projekt Ermen) (EUT C 274 af 17.9.2011, s. 3) og Kommissionens afgørelse C(2010) 5696 af 11. august 2010, sag N 407/09 — Spanien — Optisk fiber Catalonien (Xarxa Oberta) (EUT C 259 af 25.9.2010, s. 1).

aktiviteter²⁴. For at undgå at falde ind under statsstøttere reglerne for så vidt angår økonomiske aktiviteter skal medlemsstaterne sikre, at den offentlige finansiering, der ydes til de ikkeøkonomiske aktiviteter, ikke kan anvendes til krydssubsidiering af enhedens økonomiske aktiviteter, f.eks. ved at sikre, at den operatør, der anvender nettet til kommercielle formål, betaler en markedspris for denne brug af nettet og ved at begrænse den offentlige finansiering til nettoomkostningerne (herunder kapitalomkostningerne) ved de ikkeøkonomiske aktiviteter, som kan identificeres ved en tydelig adskillelse af regnskaberne²⁵.

6. INGEN STATS MIDLER/INGEN SELEKTIVITET

6.1. IKKEMONETÆRE FORANSTALTNINGER PÅ EFTERSPØRGSSELSSIDEN

- (5) Medlemsstaterne kan vælge at fremme efterspørgslen efter bredbåndstjenester med ikkemonetære foranstaltninger på efterspørgselssiden. I princippet udgør ikkemonetære foranstaltninger på efterspørgselssiden ikke statsstøtte. De kan antage forskellige former.
- (6) De kan være foranstaltninger, der har til formål at øge den opfattede værdi af bredbåndsinternetadgang ved at fokusere på andre aspekter af efterspørgslen efter bredbånd end prisen. Sådanne foranstaltninger har normalt til formål enten at øge kvaliteten af det tilgængelige indhold²⁶ eller at oplyse forbrugerne om, hvordan de skal bruge det.
- (7) Ikkemonetære foranstaltninger på efterspørgselssiden kan også tage form af værktøjer til aggregering af efterspørgslen, som kan anvendes til at mindske usikkerheden om størrelsen af et marked for potentielle leverandører, til at koordinere efterspørgslen og til at skabe større sikkerhed om det sandsynlige overskud ved at gå ind på et bestemt marked. Dette kan gøres ved først at måle den potentielle efterspørgsel ved hjælp af undersøgelser og derefter fremlægge resultaterne af undersøgelserne på et offentligt tilgængeligt websted for de offentlige myndigheder. Dette kan omfatte et element af generel opbakning fra brugerne forud for udrulningen, f.eks. gennem tjenesteplatforme, for at få bekræftet og samlet en vis efterspørgsel forud for offentlige eller private investeringer. Brugere kan også have mulighed for at blive interessenter i et projekt gennem bottom up-/selvhjælpsmodeller for investeringer såsom kooperativer. Disse oplysninger bør stilles til rådighed for alle operatører på ikkediskriminerende vilkår. Hvis den således aggregerede efterspørgsel imidlertid kun stilles til rådighed for en eller flere udvalgte operatører, f.eks. ved at samle kunderne i én kontrakt eller ved at forpligte brugere

²⁴ Se Kommissionens afgørelse C(2010) 5696 af 11. august 2010, sag N 407/09 — Spanien — Optisk fiber Catalonien (Xarxa Oberta) (EUT C 259 af 25.9.2010, s. 1). Jf. også punkt 205 i meddelelsen om statsstøttebegrebet.

²⁵ Jf. punkt 206 i meddelelsen om statsstøttebegrebet. Kapitaludgifter (og dermed forbundne afskrivninger), der anvendes til både ikkeøkonomiske og økonomiske aktiviteter, skal fordeles mellem de to aktiviteter på grundlag af relevante fordelingsnøgler.

²⁶ Dette kan omfatte i) fremme af e-forvaltningsprogrammer (f.eks. telemedicin, e-pleje, fjernundervisning, IKT i skoler), ii) fremme af lokalt og sektorspecifikt digitalt indhold (f.eks. kulturarv, turisme, uddannelsesindhold, lokalt landbrug/fødevarer osv.), ii) øget internetsikkerhed, privatlivets fred og fastsættelse af kvalitets- eller reklamemæssige standarder.

til at abonnere på en enkelt eller nogle få operatører, kan dette udgøre statsstøtte til disse operatører.

6.2. ADMINISTRATIVE OG LOVGIVNINGSMÆSSIGE FORANSTALTNINGER

- (8) Medlemsstaterne kan vælge flere forskellige typer foranstaltninger for at fremskynde etableringen af bredbåndsnet, herunder 5G-net, ud over at yde virksomhederne direkte støtte²⁷. De kan i overensstemmelse med (eller ud over) de retlige forpligtelser lette f.eks. processen med tildeling af anlægsrettigheder²⁸ og/eller kræve, at netoperatører deler en del af deres infrastruktur. Desuden kan medlemsstaterne i overensstemmelse med reglerne kræve, at operatørerne får adgang til fysisk infrastruktur, der kontrolleres af offentlige organer, og som er i stand til at integrere netelementer med meget høj hastighed²⁹.
- (9) Operatører, der ønsker at etablere højhastighedsnet, kan anmode e-kommunikations-, gas-, el-, varme- og vandnetvirksomheder, der udfører anlægsarbejder, som helt eller delvist finansieres med offentlige midler, om at imødekomme en rimelig anmodning om koordinering af anlægsarbejder, forudsat at dette ikke medfører yderligere omkostninger og ikke hæmmer kontrollen med koordineringen af arbejderne³⁰. En sådan koordinering vil ikke udgøre statsstøtte, forudsat at den anmodende operatør bærer sine egne omkostninger, og at muligheden tilbydes på en gennemsigtig og ikkediskriminerende måde til alle interesserede operatører (dvs. el-, gas- og vandforsyningsvirksomheder osv.) og ikke kun operatører inden for elektronisk kommunikation³¹. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at offentlig finansiering af sådanne arbejder kan indebære statsstøtte, hvis de er begrænset til eller klart rettet mod bredbåndssektoren eller en eller flere udvalgte bredbåndsoperatører.
- (10) For at lette adgangen til eksisterende fysisk infrastruktur på en gennemsigtig måde har udbydere af offentlige kommunikationsnet ret til efter anmodning at få adgang til

²⁷ Som det også forklares i Kommissionens henstilling om konnektivitetværktøjskassen, Kommissionens henstilling af 18. september 2020 om en fælles EU-værktøjskasse til at reducere omkostningerne ved udrulning af net med meget høj kapacitet og sikre rettidig og investeringsvenlig adgang til 5G-radiofrekvenser med henblik på at fremme konnektivitet til støtte for den økonomiske genopretning efter covid-19-krisen i Unionen (C(2020) 6270 final).

²⁸ Direktivet om reduktion af bredbåndsomkostningerne (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU af 15. maj 2014 om foranstaltninger for at reducere omkostningerne ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation (EUT L 155 af 23.5.2014, s. 1) indeholder bestemmelser om hurtigere, enklere og mere gennemsigtige tilladelsesprocedurer.

²⁹ I henhold til direktivet om reduktion af bredbåndsomkostningerne skal nye bygninger udstyres med fysisk højhastighedsinfrastruktur (såsom små kabelkanaler) og give adgang til infrastruktur i bygninger.

³⁰ Anlægsarbejder, for eksempel opgravning af veje for at nedlægge højhastighedsbredbånd, tegner sig for op mod 80 % af omkostningerne ved at etablere højhastighedsnet.

³¹ Se Kommissionens afgørelse C(2010) 889 af 8. februar 2010, sag N 383/09 — Tyskland — Ændring af statsstøtteordningen for bredbånd N 150/2008 — Bredbånd i landdistrikterne i Sachsen (EUT C 93 af 13.4.2010, s. 8). Denne sag vedrørte en situation, hvor bygge- og anlægsarbejder, såsom vedligeholdelse af veje, ikke udgjorde statsstøtte. De tyske myndigheders foranstaltninger udgjorde bygge- og anlægsarbejder, som staten ville have gennemført under alle omstændigheder til vedligeholdelsesformål. Muligheden for at placere kabelkanaler og bredbåndsinfrastruktur samtidig med vedligeholdelsen af veje — for operatørernes regning — blev offentligt bekendtgjort, og var ikke begrænset til eller afpasset efter bredbåndssektoren. Det kan dog ikke udelukkes, at offentlige midler til sådanne arbejder er omfattet af støttebegrebet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, hvis de er begrænset til eller tydeligvis rettet til bredbåndsektoren.

minimumsoplysninger om placering og rute, type og nuværende brug af infrastrukturen samt et kontaktpunkt.

- (11) Henstillingen om konnektivitetsværktøjskassen indeholder retningslinjer for udvikling af bedste praksis for fremme af konnektivitet på grundlag af direktivet om reduktion af bredbåndsomkostningerne og bestemmelserne i den europæiske kodeks for elektronisk kommunikation med det formål at identificere de foranstaltninger, der er mest effektive med hensyn til at tillade og tilskynde operatører til at etablere net med meget høj kapacitet. Den 25. marts 2021 vedtog Kommissionen en fælles EU-værktøjskasse for konnektivitet³², som består af en række bedste praksisser, der anses for at være de mest effektive med hensyn til at tillade og tilskynde operatører til at etablere net med meget høj kapacitet.

7. INGEN FORDEL

7.1. MARKEDSKONFORME INVESTERINGER

- (12) Hvis en offentlig myndighed investerer i udviklingen af bredbåndsinfrastruktur på samme vilkår som en privat investor, der opererer på normale markedsvilkår, i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip, vil der ikke være tale om statsstøtte³³.
- (13) Ifølge Domstolens praksis følger det af ligebehandlingsprincippet, at kapital, som staten direkte eller indirekte indskyder i en virksomhed på vilkår, der svarer til normale markedsvilkår, ikke kan anses for statsstøtte. En offentlig investors kapitalandel eller kapitalindskud, der ikke frembyder tilstrækkelige rentabilitetsmuligheder, end ikke på lang sigt, skal betragtes som støtte efter EUF-traktatens artikel 107, og støttens forenelighed med det indre marked skal vurderes alene ud fra de i denne bestemmelse fastlagte kriterier³⁴.
- (14) Det vil være nødvendigt på forhånd³⁵ at fastslå, om markedsvilkårene er opfyldt, på grundlag af de oplysninger, der forelå på det tidspunkt, hvor der blev truffet afgørelse om interventionen (f.eks. ved hjælp af en forretningsplan baseret på økonomiske vurderinger svarende til dem, som en rationel markedsøkonomisk aktør under lignende omstændigheder ville have foretaget for at fastslå transaktionens rentabilitet eller økonomiske fordele). Hvorvidt en transaktion er foretaget på markedsvilkår, kan fastslås direkte gennem transaktionsspecifikke markedsoplysninger: hvis transaktionen blev gennemført "pari passu" af offentlige

³² <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/news/connectivity-toolbox-member-states-agree-best-practices-boost-timely-deployment-5g-and-fibre>.

³³ Der findes yderligere oplysninger i afsnit 4.2 i meddelelsen om statsstøttebegrebet. Det skal bemærkes, at kun de fordele og forpligtelser, der er forbundet med statens rolle som økonomisk aktør, med udelukkelse af dem, der er knyttet til dens rolle som offentlig myndighed, kan tages i betragtning (f.eks. hvis en statslig intervention er drevet af offentlige politiske hensyn såsom at slå bro over den digitale kløft, kan statens adfærd, selv om den er rationel ud fra et samfundspolitisk synspunkt, samtidig omfatte betragtninger, som en markedsøkonomisk aktør normalt ikke ville overveje).

³⁴ Domstolens dom af 21. marts 1991, Den Italienske Republik mod Europa-Kommissionen, C-303/88, ECLI:EU:C:1991:136, præmis 20-22.

³⁵ Efterfølgende økonomiske vurderinger, der indebærer en retrospektiv konstatering af, at den investering, som den pågældende medlemsstat har foretaget, rent faktisk var rentabel, ville ikke være tilstrækkelig.

enheder og private aktører³⁶, eller hvis transaktionen vedrører køb og salg af aktiver, varer og tjenesteydelser (og andre sammenlignelige transaktioner) som gennemføres ved hjælp af et konkurrencepræget, gennemsigtigt og ubetinget udbud uden forskelsbehandling³⁷. Hvis de offentlige organers intervention ikke er sidestillet med private operatører, eller en transaktion ikke er blevet gennemført gennem et udbud, kan det være muligt at påvise, at transaktionen opfylder markedsvilkårene, ved hjælp af benchmarking³⁸ eller andre vurderingsmetoder³⁹. Der gælder særlige hensyn ved vurdering af, om betingelser for lån og garantier er markedskonforme⁴⁰.

- (15) I bredbåndssektoren⁴¹ har Kommissionen i sin sagsbehandling præciseret, at det kan påvises, at en offentlig investering er i overensstemmelse med markedsvilkårene⁴²,

³⁶ Jf. punkt 86-88 i meddelelsen om statsstøttebegrebet. Ved vurdering af, om en transaktion kan anses for at være en pari passu-transaktion, bør der især tages hensyn til: a) om de offentlige organers og de private aktørers intervention er besluttet og gennemført samtidig, eller om der er en tidsforskel, og der har fundet en ændring af den økonomiske situation sted mellem de to interventioner, b) om transaktionens betingelser og vilkår er de samme for offentlige organer og alle involverede private aktører under hensyntagen til muligheden for, at risikoen stiger eller falder med tiden, c) om de private aktørers intervention har en reel økonomisk betydning og ikke blot er symbolsk eller ubetydelig, og d) om de offentlige organer og de involverede private aktører har et sammenligneligt udgangspunkt for transaktionen, f.eks. deres forudgående økonomiske eksponering over for de pågældende virksomheder, de mulige synergier, der kan opnås, i hvor høj grad de forskellige investorer påtager sig lignende transaktionsomkostninger, eller enhver anden omstændighed, der er specifik for det offentlige organ eller den private aktør, og som kan påvirke sammenligningen.

³⁷ Jf. punkt 89-96 i meddelelsen om statsstøttebegrebet.

³⁸ Benchmarking i lyset af de betingelser, hvorunder sammenlignelige transaktioner, der er gennemført af sammenlignelige private operatører, har fundet sted i sammenlignelige situationer. Jf. punkt 98-100 i meddelelsen om statsstøttebegrebet.

³⁹ Jf. punkt 100-105 i meddelelsen om statsstøttebegrebet.

⁴⁰ Jf. punkt 108-114 i meddelelsen om statsstøttebegrebet.

⁴¹ Se Kommissionens beslutning C(2007) 6072 final af 11. december 2007 i sag C-53/2006 (ex N 262/2005, ex CP 127/2004) — Nederlandene — Citynet Amsterdam (EUT L 247 af 16.9.2008, s. 27), og Kommissionens afgørelse C(2012) 5051 final af 25. juli 2012, sag SA.33063 — Italien — Trentino NGA (EUT C 323 af 24.10.2012, s. 6). I Citynet Amsterdam-sagen bekræftede Kommissionen, at Amsterdam kommunes investering i et fibernet (FTTH) ikke indebar statsstøtte. I Trentino-sagen udtrykte Kommissionen betydelig tvivl om, hvorvidt projektet opfyldte kriterierne for at blive anset for at være i overensstemmelse med markedsvilkårene. Trentino NGN-projektet, der blev anmeldt til Kommissionen i 2012, vedrørte et offentlig-privat partnerskab mellem provinsen Trento og Telecom Italia (TI) med henblik på udrulning af et Next Generation Network (NGN), herunder FTTH, i fjerntliggende områder i provinsen. Provinsen indskød 50 mio. EUR kontant, mens TI skulle bidrage med naturalydelser i form af bl.a. 1) uanfægtelige brugsrettigheder (IRU) til sin eksisterende passive infrastruktur (kabelnet eller master), der skulle stilles til rådighed omgående, og 2) ejendomsretten til hele kobbernettet med henblik på at migrere kunderne til det nye FTTH-net. Yderligere to aktionærer tilsluttede sig projektet med mindre finansielle indskud. Seks år efter det første bidrag eller aktivering af et bestemt antal linjer på det nye net kunne TI beslutte at udnytte en "call option" og erhverve hele ejendomsretten til Trentino NGN. Desuden skulle Telecom Italia udpeges som tjenesteudbyder for Trentino NGN i forbindelse med nettets etablering og drift samt levering af tilslutningstjenester. Kommissionen nærede navnlig tvivl med hensyn til, a) om evalueringen af Telecom Italias naturalydelser blev foretaget på markedsvilkår og ikke indebar skjulte fordele for TI, og hvordan værdien af det kobbernet, der skulle nedlægges, skulle fastlægges, b) om de særskilte kontrakter, hvorved TI udpeges som udbyder af tjenester til Trentino NGN og tilslutningstjenester til slutbrugerne, medførte skjulte fordele, c) om projektet var tilstrækkeligt rentabelt ud fra en markedsøkonomisk investors synspunkt, og d) om den "call option", som Telecom Italia havde fået, ikke begrænsede PAT's afkast til et niveau, som en privat investor ikke ville have accepteret, i betragtning af den risiko, PAT påtog sig som finansiell investor i projektet.

⁴² Se Kommissionens beslutning C(2007) 6072 final af 11. december 2007 i sag C-53/2006 (ex N 262/2005, ex CP 127/2004) — Nederlandene — Citynet Amsterdam (EUT L 247 af 16.9.2008, s. 27).

f.eks. hvis den foretages samtidig⁴³, på lige vilkår (og dermed med samme risikoniveau og fordele) som en økonomisk betydelig deltagelse af en privat operatør (f.eks. i kapital, samlet beløb, andel af de samlede omkostninger) af en sammenlignelig størrelse og situation, der fungerer under normale markedsøkonomiske vilkår ("samtidig deltagelse"). Samtidighedsanalysen udgør et af elementerne, men ikke nødvendigvis det eneste element i vurderingen af, om der foreligger statsstøtte. Andre elementer er også relevante, f.eks. at der foreligger en forudgående fornuftig forretningsplan (helst valideret af eksterne eksperter), der viser, at investeringen giver investoren eller investorerne et passende afkast i overensstemmelse med det normale markedsafkast, som operatørerne med rimelighed kunne forvente af lignende projekter under hensyntagen til risikoniveauet og fremtidige forventninger (baseret på en beregning af det interne afkast af investeringen eller beregningen af netto nutidsværdien)⁴⁴. Som understreget i praksis gælder det, at når private investorer deltager i projektet, er det en ufravigelig betingelse, at de påtager sig den med investeringen forbundne erhvervsrisiko på samme vilkår som den offentlige investor, således at den offentlige investering ikke falder ind under statsstøttereglerne⁴⁵. Det ville også gælde for andre former for statsstøtte, såsom lån på lempelige vilkår eller garantier⁴⁶.

- (16) Offentlig intervention i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip kan være relevant for forskellige netudrulninger, navnlig i byområder/bynære områder, hvor der er tilstrækkeligt forretningsmæssigt grundlag for at muliggøre troværdige kommercielle investeringer fra private og offentlige partnere på normale markedsvilkår. For eksempel kan medlemsstaterne i byområder og større jordbaserede transportveje, hvor etableringen af 5G-net kan tiltrække privat finansiering, overveje, i hvilket omfang private operatører og offentlige enheder kan deltage i et projekt til etablering af 5G eller en 5G-korridor i overensstemmelse med normale markedsvilkår, i hvilket tilfælde der ikke vil være tale om statsstøtte. Sådanne projekter kan tage form af et joint venture eller oprettelse af egenkapitalprogrammer eller fonde⁴⁷ til støtte for operatører med henblik på at etablere nye eller modernisere eksisterende net med det overordnede mål at tiltrække yderligere private investeringer. Sådanne foranstaltninger vil ikke indebære statsstøtte, hvis de udformes på normale markedsvilkår.

a. Drift af bredbåndsinfrastruktur, der er overdraget som en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse i overensstemmelse med Altmark-kriterierne

⁴³ Adskillige på hinanden følgende statslige interventioner vedrørende det samme bredbåndsinfrastrukturprojekt kan afkræfte konklusionen om, at en tilsvarende intervention også ville være blevet foretaget af en markedsøkonomisk investor. Jf. i denne henseende punkt 81 i meddelelsen om statsstøttebegrebet.

⁴⁴ Der findes yderligere oplysninger om dette i afsnit 4.2 og navnlig punkt 101-105 i meddelelsen om statsstøttebegrebet. Se også Kommissionens afgørelse C(2012) 3025 final af 8. maj 2012, sag SA.22668 (C 8/2008 (ex NN 4/2008)) — Spanien — Ciudad de la Luz film studios (EUT L 85 af 23.3.2013, s. 1), og Kommissionens afgørelse C(2012)5051 final af 25. juli 2012, sag SA.33063 — Italien — Trentino NGA (EUT C 323 af 24.10.2012, s. 6).

⁴⁵ Se punkt 17 i bredbåndstretningslinjerne fra 2013.

⁴⁶ Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte i form af garantier, EUT C 155 af 20.6.2008, s. 10-22, og berigtigelse til meddelelsen (EUT C 244 af 25.9.2008, s. 32).

⁴⁷ Jf. punkt 108-114 i meddelelsen om statsstøttebegrebet.

- (17) I nogle tilfælde kan medlemsstaterne være af den opfattelse, at etablering af et bredbåndsnet bør betragtes som en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse som omhandlet i EUF-traktatens artikel 106, stk. 2⁴⁸, og i Altmark-dommen, og yde offentlig støtte på dette grundlag. I dette tilfælde er statsstøtte udelukket.
- (18) Kompensationen for levering af bredbåndstjenester defineret som en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse udgør ikke statsstøtte, hvis den opfylder følgende fire kumulative betingelser (de såkaldte Altmark-betingelser)⁴⁹:
- For det første skal infrastrukturprojektet være nødvendigt for at levere reelle tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, for hvilke den begunstigede virksomhed har fået overdraget klart definerede forpligtelser til offentlig tjeneste. For bredbånd omfatter dette også opfyldelse af betingelserne vedrørende definitionen af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse i retningslinjernes afsnit 3.
 - For det andet skal de kriterier, der er grundlaget for beregningen af kompensationen, være fastlagt på forhånd på en objektiv og gennemsigtig måde. For bredbånd bør kompensationen fastsættes på forhånd for at dække det forventede finansieringsbehov i en given periode⁵⁰.
 - For det tredje må kompensationen ikke overstige, hvad der er nødvendigt for helt eller delvis at dække de udgifter, der er afholdt ved opfyldelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne. For bredbånd bør kompensationen begrænses til levering af engrosadgangstjenester.
 - For det fjerde skal kompensationsniveauet fastsættes på grundlag af en analyse af omkostningerne for en veldrevet gennemsnitsvirksomhed, hvis den virksomhed, der skal opfylde forpligtelserne til offentlig tjeneste, ikke udvælges efter en offentlig udbudsprocedure med henblik på at udvælge en tilbudsgiver, der er i stand til at levere disse tjenester til de laveste omkostninger for samfundet⁵¹.

⁴⁸ Ifølge retspraksis skal virksomheder, der har fået overdraget at udføre en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, have fået overdraget denne opgave ved en retsakt fra en offentlig myndighed. I denne henseende kan en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse betros en erhvervsdrivende ved en offentligretlig koncession. Se dom afsagt af Retten i Første Instans af 13. juni 2000, EPAC — Empresa para a Agroalimentação e Cereais, SA mod Kommissionen, forenede sager T-204/97 og T-270/97, ECLI:EU:T:2000:148, præmis 126, og dom afsagt af Retten i Første Instans af 15. juni 2005, Fred Olsen, SA mod Kommissionen, T-17/02, ECLI:EU:T:2005:218, præmis 186, 188-189.

⁴⁹ Se Domstolens dom af 24. juli 2003, Altmark Trans og Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415, og meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af Den Europæiske Unions statsstøtteregler på kompensation for levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT C 8 af 11.1.2012, s. 4).

⁵⁰ Se Kommissionens afgørelse C(2016) 7005 final af 7. november 2016 i sag SA.37183 (2015/NN) — Frankrig — Plan France Très Haut Débit (EUT C 68 af 3.3.2017, s. 1).

⁵¹ I nogle af sine bredbåndssager har Kommissionen anerkendt, at der ikke er tale om statsstøtte på grund af opfyldelsen af Altmark-kriterierne, f.eks. i Kommissionens beslutning C(2004) 4343 final af 16. november 2004, sag N381/2004 — Frankrig — Projet de réseau de télécommunication haut débit des Pyrénées Atlantiques (EUT C 162 af 2.7.2005, s. 5), Kommissionens afgørelse C(2009) 7426 final af 30. september 2009, SA.21630 (N 331/2008) — Frankrig — Réseau à très haut débit en Hauts-de-Seine

- (19) Hvis mindst et af ovennævnte kriterier ikke er opfyldt, udgør den offentlige intervention statsstøtte i henhold til artikel 107 i TEUF. I sådanne situationer bør støtten vurderes i lyset af forenelighedsbetingelserne i afgørelsen eller rammebestemmelserne om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, under hensyntagen til de særlige betingelser, der er anført i afsnit 3 i retningslinjerne⁵².

7.2. GENERELLE ADMINISTRATIVE FORANSTALTNINGER OVER FOR FORBRUGERNE

- (20) På visse betingelser kan det være muligt at udelukke, at der gives en fordel til byggefirmaer, der indsamler vouchere, f.eks. hvis foranstaltningen er udformet som en generel administrativ foranstaltning. Dette kan være tilfældet i situationer, hvor medlemsstaten tilbyder vouchers til individuelle forbrugere, der ikke udfører nogen økonomisk aktivitet i forbindelse med almindelige anlægsarbejder, f.eks. for at sikre, at nye anlæg og/eller bygninger er intelligensparate. For at udelukke, at der er tale om statsstøtte, bør slutbrugerne i dette tilfælde tilbydes vouchers til generelle arbejder for alle forsyningsselskaber (som bl.a. kan omfatte elektricitet, gas, vand, kabler i bygningen). Slutbrugerne skal frit kunne vælge byggefirmaet til det generelle arbejde og frit kunne tilslutte sig enhver forsyningsvirksomhed (herunder operatører af elektronisk kommunikation), der tilbyder tjenester til lokalerne. Muligheden for at modtage vouchere bør tilbydes alle interesserede operatører på en gennemsigtig og ikkediskriminerende måde (ikke begrænset til eller rettet mod operatører inden for elektronisk kommunikation, men åbent for alle relevante forsyningsvirksomheder, f.eks. elektricitet, gas, vand osv.).

8. INGEN PÅVIRKNING AF SAMHANDELEN MELLEM MEDLEMSSTATERNE OG INGEN KONKURRENCEFORDREJNING

- (21) I tilfælde, der er omfattet af de minimis-forordningen⁵³ med meget lave offentlige støttebeløb eller af de minimis-forordningen om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse⁵⁴, kan konkurrencefordrejning på forhånd udelukkes. I tilfælde, der falder ind under de minimis-forordningen, er der ikke behov for forudgående godkendelse fra Kommissionen. Medlemsstaterne skal end ikke underrette Kommissionen om en sådan offentlig støtte.

(EUT C 256 af 23.9.2010, s. 1), og Kommissionens afgørelse C(2016) 7005 final af 7. november 2016 i sag SA.37183 (2015/NN) — France — Plan France Très Haut Débit (EUT C 68 af 3.3.2017, s. 1).

⁵² I sådanne tilfælde skal foranstaltningerne udformes i overensstemmelse med afgørelsen eller rammebestemmelserne om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse under hensyntagen til de særlige betingelser i disse retningslinjers afsnit 3, eller eventuelt udformes i overensstemmelse med Altnark-betingelserne.

⁵³ Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 1).

⁵⁴ Kommissionens forordning (EU) nr. 360/2012 af 25. april 2012 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT L 114 af 26.4.2012, s. 8).

- (22) Tjenester, der leveres via wi-fi-hotspots, der er oprettet i den offentlige forvaltnings bygninger for at give borgerne adgang til offentlige tjenester og oplysninger, må under visse omstændigheder ikke fordreje eller true med at fordreje konkurrencen⁵⁵.

⁵⁵ Aktiviteten vil blive betragtet som ikkeøkonomisk og dermed falde uden for statsstøttere reglerne, hvis kun offentlige tjenester og indhold fra den offentlige sektor gøres tilgængelige via sådanne wi-fi-net (offentlige websteder og offentlige tjenesteudbydere websteder), hvilket sikrer fri adgang til offentlige tjenester online, som også ville være gratis tilgængelige offline (f.eks. administrative oplysninger, e-forvaltning eller ikkekommerciel turistinformation). For at bevare den ikkeøkonomiske karakter bør medlemsstaterne ikke tillade kommerciel udnyttelse af det nye net til at levere bredbåndstjenester til privatkunder eller erhvervsbrugere, hvilket begrænser risikoen for substituerbarhed med ubegrænset bredbåndsadgang til internettet og mindsker risikoen for konkurrencefordrejninger i forhold til tredjeparter, der tilbyder lignende indhold og/eller tjenester (Kommissionens beslutning C(2007) 2200 af 30. maj 2007, sag NN24/2007 — Tjekkiet — Prags kommunale trådløse net (EUT C 141 af 26.6.2007, s. 2)).

BILAG III — TYPISK INTERVENTION TIL STØTTE FOR BREDBÅND

- (1) Kommissionen har i forbindelse med sin sagsbehandling noteret sig en række af de oftest anvendte støttemekanismer, som medlemsstaterne benytter for at fremme etablering af bredbånd, og som normalt udgør statsstøtte i henhold til EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, medmindre finansieringen sker på markedsvilkår i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip (se bilag II). Følgende liste tjener til illustration og er ikke udtømmende, da de offentlige myndigheder kan udvikle forskellige modeller for støtte til etablering af bredbånd eller afvige fra de beskrevne modeller.
- (2) Gap funding-model: I gap funding-modellen støtter medlemsstaten etableringen af faste net eller mobilnet ved at finansiere kløften mellem det, der er kommercielt levedygtigt, og det mål, som den støtteydende myndighed ønsker at nå⁵⁶. Medlemsstaten⁵⁷ yder direkte finansielle tilskud eller tilskud til bredbåndsinvestorerne⁵⁸ til udformning, etablering, forvaltning og kommerciel udnyttelse af et net under hensyntagen til de hermed forbundne indtægter og en rimelig fortjeneste. I gap funding-modellen betragtes fortjeneste som den forrentning af kapitalen, som en investor ville kræve, under hensyntagen til det risikoniveau, der er specifikt for bredbåndssektoren, og den type tjenester, der leveres. Den krævede forrentning af kapitalen bestemmes typisk af de vægtede gennemsnitlige kapitalomkostninger ("WACC"). Ved fastlæggelsen af, hvad der udgør en rimelig fortjeneste, kan medlemsstaterne indføre incitamentsbaserede kriterier, bl.a. i forhold til kvaliteten af tjenesteydelsen og produktivitetsgevinster. Produktivitetsgevinster må ikke forringe kvaliteten af den udbudte tjeneste. Produktivitetsgevinster skal deles, så de kommer både bredbåndsinvestoren og medlemsstaten og/eller slutbrugerne til gode. I gap funding-modellen ejes den opførte infrastruktur fuldt ud af støttemodtageren, som bærer de risici, der er forbundet med at bygge ny infrastruktur og tiltrække tilstrækkelige kunder.
- (3) Støtte i naturalier: I dette tilfælde støtter medlemsstaterne etableringen af fast eller mobilt bredbånd ved at stille eksisterende eller nyopførte infrastrukturer til rådighed for operatører af elektronisk kommunikation. Denne støtte kan antage mange former, og den mest almindelige er, at medlemsstaterne leverer passiv bredbåndsinfrastruktur ved at udføre bygge- og anlægsarbejdet (f.eks. opgravning af en vej) eller ved at udlægge kabelkanaler eller mørk fiber eller give adgang til eksisterende infrastruktur (f.eks. kabelkanaler, master eller tårne).
- (4) Direkte investeringsmodel: I den direkte investeringsmodel opbygger medlemsstaten et fast net eller mobilnet og driver det direkte gennem en afdeling af den offentlige forvaltning eller via en intern operatør⁵⁹. Det statsfinansierede net drives ofte som et

⁵⁶ Ved "gap funding" forstås forskellen mellem investeringsomkostningerne og det forventede overskud for private investorer.

⁵⁷ Eller enhver anden offentlig støttetildelende myndighed.

⁵⁸ Ved udtrykket "investorer" forstås virksomheder eller operatører af elektroniske kommunikationsnet, som investerer i opbygning og etablering af bredbåndsinfrastruktur.

⁵⁹ Kommissionens afgørelse C(2011) 7285 final 19. oktober 2011, sag N 330/2010 — Frankrig — Programme national Très Haut Débit — Volet B (EUT C 364 af 14.12.2011, s. 2), som omfattede forskellige muligheder for støtte, bl.a. en løsning, hvor de lokale og regionale myndigheder selv kan drive bredbåndsnet som en statskontrolleret virksomhed.

rent engrosnet med henblik på at stille det til rådighed for detailudbydere af bredbåndstjenester på et ikkediskriminerende grundlag.

- (5) Koncessionshavermodel: I koncessionshavermodellen finansierer medlemsstaten etableringen af et fast eller mobilt elektronisk bredbåndsnät, som forbliver offentligt ejet, men hvis drift gennem en konkurrencepræget udvælgelsesprocedure vil blive tilbudt en udbyder af elektronisk kommunikation med henblik på at forvalte og udnytte det kommercielt. Nettet kan drives af en operatør af elektronisk kommunikation med henblik på udelukkende at levere engrostop tjenester eller alternativt levere både engros- og detailtjenester.

BILAG IV — OPLYSNINGER, SOM MEDLEMSSTATERNE SKAL OFFENTLIGGØRE I HENHOLD TIL GENNEMSIGTIGHEDSFORPLIGTELSENE

De oplysninger om individuelle tildelinger, der er omhandlet i punkt 202, litra b), i retningslinjerne, skal omfatte følgende⁶⁰:

— Den enkelte støttemodtagers identitet

— Navn

— Støttemodtagers identifikator

— Type støttemodtager på ansøgningstidspunktet:

— SMV

— stor virksomhed

— Region, hvori støttemodtageren er etableret, på NUTS II-niveau eller derunder

— Støttemodtagerens hovedsektor eller -aktivitet for den givne støtte, identificeret efter NACE-gruppe (trecifret talkode)⁶¹

— Støtteelement, helt beløb i national valuta. For ordninger, der tager form af skattefordele, kan der gives oplysninger om individuelle støttebeløb⁶² inden for følgende intervaller (i mio. EUR):

— [0,1-0,5]

— [0,5-1]

— [1-2]

— [2-5]

— [5-10]

— [10-30]

— [30-60]

— [60-100]

— [100 og derover].

— Hvis forskellig fra støtteelementet, støttens nominelle værdi udtrykt som helt beløb i national valuta⁶³

⁶⁰ Med undtagelse af forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger i behørigt begrundede tilfælde og med forbehold af Kommissionens godkendelse (Kommissionens meddelelse om tavshedspligt i statsstøttebeslutninger, C(2003) 4582 (EUT C 297 af 9.12.2003, s. 6)).

⁶¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder (EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1).

⁶² Det beløb, der skal offentliggøres, er den højest tilladte skattefordel og ikke det beløb, der fratrækkes hvert år (i forbindelse med eksempelvis en skattegodtgørelse offentliggøres den højest tilladte skattegodtgørelse og ikke det faktiske beløb, som kan afhænge af de skattepligtige indtægter og variere fra år til år).

⁶³ Bruttosubventionsækvivalent eller, hvis relevant, investeringsbeløbet. Hvad angår driftsstøtte, kan det årlige støttebeløb pr. støttemodtager anføres. For beskatningsordninger kan dette beløb angives ved hjælp af de intervaller, der er anført i punkt 139. Det beløb, der skal offentliggøres, er den højest tilladte

— Støtteinstrument⁶⁴:

- tilskud/rentetilskud/eftergivelse af gæld
 - lån/tilbagebetalingspligtige forskud/tilbagebetalingspligtige tilskud
 - garanti
 - skattefordel eller skattefritagelse
 - risikofinansiering
 - andre (redegør nærmere)
 - dato for tildeling og dato for offentliggørelse
 - målet med støtten
- den eller de støttetildelende myndigheders identitet
- hvor det er relevant, navnet på den bemyndigede enhed og navnene på de udvalgte finansielle formidlere
- henvisning til støtteforanstaltningen som anført i den afgørelse, der er godkendt i henhold til disse retningslinjer

skattefordel og ikke det beløb, der fratrækkes hvert år (i forbindelse med eksempelvis en skattegodtgørelse offentliggøres den højest tilladte skattegodtgørelse og ikke det faktiske beløb, som kan afhænge af de skattepligtige indtægter og variere fra år til år).

⁶⁴ Hvis støtten ydes via flere støtteinstrumenter, skal støttebeløbet anføres pr. instrument.

**BILAG V — OPLYSNINGER, SOM MEDLEMSSTATERNE SKAL GIVE I HENHOLD TIL
RAPPORTERINGSFORPLIGTELSENE**

Den rapport, der henvises til i punkt 208 i retningslinjerne, skal for den relevante rapporteringsperiode og for hvert enkelt projekt, der gennemføres i henhold til en støtteforanstaltning, der er godkendt i henhold til disse retningslinjer, indeholde oplysninger om:

- Støttemodtagerens eller støttemodtagernes navn
- De samlede omkostninger (eller anslåede samlede omkostninger) til projektet og de gennemsnitlige udgifter pr. lokale, som infrastrukturen går igennem (jf. punkt 10 i bilag I)
- Tildelt støttebeløb og støtteudgifter
- Støtteintensitet
- Kilder til offentlig finansiering
- Dækningsgrader før og efter den offentlige intervention (i absolutte tal og i procent)
- For projekter til støtte for etablering af elektronisk kommunikationsinfrastruktur:
 - Den dato, hvor infrastrukturen blev taget i brug
 - Teknologi, der anvendes på den statsfinansierede infrastruktur
 - Minimums- og gennemsnitshastigheder (up- og downloadhastigheder) for de leverede tjenester
 - Tilbudte engrosadgangsprodukter, herunder betingelser for adgang og priser/prisfastsættelsesmetoder Engrosadgangsprodukter, der er genstand for rimelig efterspørgsel, og behandling af sådanne anmodninger
 - Antal adgangssøgende og tjenesteudbydere, der benytter engrosadgang
 - Antal husstande og virksomheder, den statsfinansierede infrastruktur går igennem
 - Udnyttelsesgrad
- For projekter, der støtter indførelsen af elektroniske kommunikationstjenester, såsom vouchere:
 - Støtteforanstaltningens varighed
 - Voucherens værdi
 - Støttede abonnementer/tjenester, herunder støtte til kundeudstyr eller til bygningsledningsnet og/eller nedføringskabel inden for et privat domæne
 - Udnyttelsesgrad og antal slutbrugere, der har draget fordel af støtteforanstaltningen (pr. kategori, f.eks. individuelle slutbrugere, SMV'er og efter type af støttede abonnementer/tjenester)
 - Antal støtteberettigede udbydere af bredbåndstjenester

- Antallet af udbydere af bredbåndstjenester, der faktisk har nydt godt af støtteforanstaltningen
- Udviklingen i operatørernes markedsposition efter type af støttede abonnementer/tjenester under hensyntagen til den relevante infrastruktur og teknologi (dvs. FTTH, FTTC, DOCSIS, FWA osv.)
- Engros- og detailpriser før og efter foranstaltningens gennemførelse.